

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ.

ΕΤΟΣ ΙΒ΄.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΡΤΙΟΣ 1863.

ΑΡΙΘ. 183.

Συνδρομή ἐτησίαν ἐν Ἑλλάδι Φρ. 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Εἰς οὐδένα, πλην τῶν τακτικῶν ἀνταποκριτῶν, στέλλεται ἡ Ἐφημερίς τῶν Παίδων ἄνευ προπληρωμῆς.

» » » Ἐξωτερικῇ » 2,

Ἐν ὁδοῦ Ἀπόλλου ἀριθμ. 39.

ΧΑΜΟΚΕΡΑΣΟΝ

(Φράουλα.)

Τὸ φυτὸν, τὸ ὅποιον παράγει τὸν ὄρσιον καὶ εὐχυμον τοῦτον καρπὸν, τὸν ὅποιον οἱ περισσότεροι τῶν μικρῶν μου ἀναγνωστῶν ἔχουσιν ὄδει καὶ γευθῆ, εἶναι φυτὸν μικρὸν, κισσοειδὲς, καλλιεργούμενον εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου. Ὁ καρπὸς αὐτοῦ εἶναι κωανοειδής, ὡς φαίνεται καὶ ἐκ τῆς προκειμένης εἰκόνας, ὄρσιος τὴν ὄψιν, καὶ εὐχυμος καὶ γλυκὺς τὴν γεῦσιν τρώγεται δὲ ὡμὸς ἢ κατεσκευασμένος εἰς γλυκύσμα. Ἐν Τουρκίᾳ εἰδικῶς κατασκευάζουσιν ἕξ αὐτοῦ εἶδος τι ποτοῦ τὸ λεγόμενον σε ρ π ε τ ι, ὅπερ εἶναι πολὺ δροσιστικὸν τὸ θέρος.

Δυστυχῶς ὅπως ἄλλα εἶδη καρπῶν, οὕτω καὶ τὸ χαμοκέρασα δὲν καλλιεργοῦνται ἐν Ἑλλάδι. Τὰ πλεῖστα ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων πόλεων μεταφέρονται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ πωλοῦνται εἰς μεγάλην τιμῆν.

Τὸ φυτὸν τοῦτο ἀπαιτεῖ γῆν παχυσίαν, ἀπαλὴν καὶ ἐλευθέραν χαλκιῶν, πρέπει δὲ νὰ ἀνανεύσται κατὰ διετίαν ἢ τριετίαν.

Η ΑΓΡΑΜΠΕΛΗ.

(Συμβουλὴ πρὸς τὰς νέας.)

Ἀγλή ἢ ἀγράμπηλη μυριανθισμένη
Στὸν ἀγριο πλάτανο πού τῆ θωρεῖ
Καὶ μὲ τὸν ἴσχυρο του συνοδιαθαίνει
Πάντοτ' ἐπάνω της βράδυ κ' ἀγλή.

«Ἐνδρό περήφανο μέσ' στὸν ἀγέρα
Τὰ φύλλα, οἱ κλώνοι σου θρασομανοῦν·
Βρίσκεις στενωχὼρη τῆρα τῆ σφαῖρα;
Τᾶστρα, τὰ σὺννεφα δέ σε χωροῦν;»

«Τρέχει σὲ τὴ βίβα σου νεράκι κρύο,
Βοζάνεις ἀκοπα τὴν καταχνιά,

Χαμοκέρασον.

Κ' ἐμένα ἐξήλεφες σὺ τὸ θηρίο
Γιατί μ' ἐπότιζε λίγη δροσιά;»

«Τί θέλεις πλάτανε, τί μοῦ γυρεῖεις;
Διώξε τὸν ἴσχυρο σου κ' εἶμαι μικρῆ.
Τάνθη μ' ἐπάγωσαν, μὴν τὰ παιδεύεις,
Ἄς τον τὸν ἦλο μου νὰ τὰ χαρῆ...»

«Ξανθὴ μου ἀγράμπηλη, τί με φοβεῖσαι;
Θέλεις νὰ σέρνεσαι πάντα ὀρφανῆ
Μονάχη σου ἔρημη, τὴν νύκτα νᾶσαι,
Νάχης κρεβάτι σου λιθάρια, γῆ;»

«Τάνθη ζευγάρωσε μὲ τὴν ἀνδρείά μου,
Γένου βασίλισσα κ' ἐγὼ θρονί,
Στηλώσει ἐπάνω μου, στήν ἀγκαλιά μου...
Κάθε ἄλλο λούλουδο θὰ σὲ φωνῆ...»

Τὴν ἐξεγέλασε τᾶγριο πλατάνι,
Τὴν ἐπερίπλεξε μὲς στὰ κλαριά...
Τί κρίμα πῶδωκες, ξανθὸ βοτάνι,
Γιὰ λίγο ψήλωμα τὴν παρθενιά!

Φτωχὴ κ' ἀνύπανδρη στὴν ἔρημιά σου
Μοῦτανε τάνθη σου κρυφὴ χαρά
Τώρα θ' ἀρπάζουνε τὴ μυρωδιά σου
Τὰ νέφη κ' ὁ ἄνεμος, ποῦσαι κυρά,

A. ΒΑΛΛΩΡΙΤΗΣ.

— Ἡ ἐξωτερικὴ ἐπιφάνεια τοῦ σώματος ἑνὸς ἀνθρώπου μετρίου ἀναστήματος ὑπολογίζεται δεκατεσσαρῶν ποδῶν τετραγ. ἕκαστος δὲ ποῦς περιέχει ἕκτασιν 144 τετραγ. δακτύλων, εἰς τὸ μήκος δὲ ἑκάστου δακτύλου ὑπολογίζονται χίλιοι πόροι καὶ ἐπομένως ἐν ἑκατομμύριον εἰς ἓνα τετραγωνικὸν δάκτυλον ἔρα ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ σώματι ἡμῶν πόρων εἶναι 2,018,000,000!!

ΠΕΡΙ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ.

Ἐκ τῆς Περιήγησεως τοῦ Ἑλληνος Προξένου
κ. Δ. Μητσάκη τὸ 1879.

(Συνέχεια, ἴδε προηγ. ἀριθ.)

ΒΙΟΣ.

Ἐκκόλως συζευγνύονται καὶ διαζευγνύονται, διότι ὁ γάμος δὲν εἶναι παρ' αὐτοῖς οὔτε πολιτικὸν συναλλάγμα οὔτε μυστήριον. Ὁ γάμος θεωρεῖται ἀπλῶς ἑορτὴ, καθ' ἣν προσκαλοῦνται οἱ φίλοι νὰ συνοδεύσωσιν ἐπὶ ἡμέρου τὴν νόμφην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ, ὅστις, ἂν εὐπορῇ, σφάζει ἀγελάδαν ὅπως διασκεδάσωσιν ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας τρώγοντες, πίνοντες, χορεύοντες καὶ ἀδόντες. Καὶ εἰ μὲν ἡ νόμφη ἔχει προίκα, μετρεῖται, ὅταν δὲ διαζευχθῶσι πρέπει νὰ ἐπιστραφῇ. Διαζευγνύονται δὲ ἢ διὰ τῆς πολιτικῆς ἢ διὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς καὶ διὰ τοῦ πλέον φιλικοῦ τρόπου, καὶ τὴν ἐπιούσαν δύνανται νὰ συζήσωσι μετ' ἄλλων. Ἐὰν ἔχωσι τέκνα, ὁ πατὴρ τὰ ἀναγνωρίζει καὶ τὰ ἀφίνει εἰς τὴν μητέρα. Ἐὰν ὁμως οἱ οὕτω συζευχθέντες κοινωνήσωσι τῶν ἀχράντων μυστηρίων ἡμοῦ, δηλ. κατὰ τὴν προσκομιδὴν, τότε ὁ γάμος αὐτῶν εἶναι νόμιμος καὶ ἀδελφαιτός. Χωρίζονται μὲν ἀπὸ κοίτης καὶ τραπέζης καὶ δύνανται νὰ συζῶσι μετ' ἄλλων, ἀλλ' οὐχὶ νομίμως, μὴ δυνάμενοι μετὰ τοῦ νέου συζύγου νὰ μεταλλάξωσι τῶν ἀχράντων μυστηρίων! Πάντες σχεδὸν οἱ τῶν ἀνωτέρων τάξεων κοινοῦσι τῶν ἀχράντων μυστηρίων!

Ὅταν γυνὴ τις τέκνη ἄρρεν, τὰ αἱματόφορτα ἐνδύματα μεταφέρουσι εἰς τὸν ποταμὸν γυναῖκες καὶ κοράσια διὰ νὰ τὰ πλύνωσι, φῶσαι κατὰ τὴν καθόδον καὶ ἄνοδον πρὸς τὴν αὐτῆς, ὅταν δὲ θῆλυ, σιωπηλῶς πλύνουσι αὐτά.

Τοὺς νεκροὺς περιτύλισσουσιν ἐν συνόδῃ καὶ προσδέουσι ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, ὡς οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι. Αἱ γυναῖκες μυρολογοῦσι παθητικώτατα ἐξυμνοῦσαι τὰς ἀρετὰς αὐτῶν. Τὰ μυρολόγια εἶναι ἀρμονικώτατα καὶ συγχορηγικώτατα. Ἐγὼ ὅσακις ἐτύχωνον εἰς ἐκφοράς νεκρῶν, καίπερ μὴ ἐννοῶν τὰς θρηνηδίας, δὲν ἠδυνάμην ὁμως νὰ κρατήσω τὰ δάκρυα. Χορὸς ἐκ μουσικῶν Εὐρωπαίων δὲν δύναται ν' ἀποτελέσῃ τοιοῦτον ἀρμονικὸν βυθιόν· φάλλουσι μὲ φωνὴν τοῦ στήθους καὶ οὐχὶ τῆς ῥινός. Ἐνῶ ὁ νεκρὸς μεταφέρεται ἐκ τῆς οἰκίας εἰς τὸν ναὸν ὅπου εἶναι καὶ τὸ νεκροταφεῖον ἑπτάκις σταματᾷ ἢ κηδεῖα. Ἐν τῇ ναφφάλλεται ἢ νεκρώσιμος ἀκολουθία ὑπὸ τῶν ἱερέων, περὶ τὰς 50—100 δὲ γυναῖκες τῆς πόλεως ἢ τοῦ χωρίου παρακολουθοῦσι μυρολογοῦσαι· διαιροῦνται εἰς ὀψιφώνους καὶ μεσοφώνους. Ἐἴτα ἐξυμνοῦνται αἱ ἀρεταὶ παρά τινος ῥήτορος ἐκ τῶν παρακολουθεῶντων αἱ ἀρε-

ταὶ δὲ τοῦ ἀποθιώσαντος εἶναι ὅτι οὐδέποτε ἐκ τοῦ οἴκου του ἔλειπε τὸ κρέας, τὸ βούτυρον, τὸ τέφ, ὁ ζῆθος, τὰ ἔχαιρα (ἄρτος ἐκ τέφ,) ὅτι πάντοτε ἡ θύρα του ἦτο ἀνοικτὴ πρὸς πάντας, ὅτι ἦτο ἀριστος ἵππευς, λογιχιστὴς καὶ ἀνδρείος στρατιώτης· ἐκφωνεῖ δὲ θρηνῶν ὁ νεκρολόγος, «Πῶ ἀφίνεις τὴν λόγχην σου, τὸ ξίφος, τὴν ἡμίονον, τὴν ἀσπίδα καὶ τοὺς δούλους σου;» Ἐνταφιάζεται δ' ἐν τῇ περιβόλῃ τῆς ἐκκλησίας. Μετὰ τὸν ἐνταφιασμὸν ἐπιστρέφουσιν οἱ ἱερεῖς καὶ φίλοι εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἀρχονται τρώγοντες καὶ πίνοντες ἐπὶ ἑκτῶ ἡμέρας ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀποθιώσαντος! Τρεῖς δὲ ἡμέρας μετὰ τὴν θανάτῃν, εἴτα δὲ καὶ μετὰ τὰς 40 ἐπαναλαμβάνονται τὰ αὐτά, ὡς παρ' ἡμῶν τὰ τριήμερα καὶ τὰ σαράντα. Μετὰ δὲ ἕξ μῆνας, τὰ ἐξήμερα, τελοῦνται καὶ πιν περισσότερα, καὶ μετὰ ἔτος 8, πὶ ἀπέμεινεν ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθιώσαντος καταβροχθίζεται ὑπὸ τῶν ἱερέων καὶ Δεσποτῶν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου, καὶ ἀδιάφορον ἂν τὰ τέκνα του πένονται κατόπιν, διότι ἄλλως οἱ ἱερεῖς θὰ τὸν καταρασθῶσι καὶ δὲν θὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν παράδεισον!

Οἱ Αἰθίοπες εἶναι καὶ κατ' αὐτὰς τὰς ὁδοπορίας ἀνοπόδητοι. Μόνον αἱ γυναῖκες τῆς ἀνωτέρας τάξεως φέρουσι σανδάλια, ὅταν μεταβαίνωσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἢ ὡς στολισμὸν, ὅσακις τὰς ἐπισκέπτεται ἕνος κατ' οἶκον αἱ γυναῖκες ὑπερτεροῦσι τοὺς ἀνδρας εἰς τὰς ὁδοπορίας, ἂν καὶ εἶναι πεφορτωμένοι. Δὲν εἶναι τόσον καθαροὶ εἰς τὰ ἐνδύματά των καὶ τὸ σῶμά των, ἕνεκα τοῦ ἀεναῶς βρόντος ἐκ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν βουτύρου, οὐδ' ἔχουσι σάκωνα πρὸς πλῆσιν τῶν χειρῶν των.

Τὶ εἶναι κοχλιάριον καὶ περόνιον, ἀγνωστον ἄλλως παρ' αὐτοῖς. Ποιοῦνται δὲ χρῆσιν ἰδίων μαχαίρων μετὰ θηκῶν πρὸς τομὴν τοῦ μπρόντο. Ὅτε μετέδην εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ αὐτοκράτορος, ἐν ἐκ τῶν περιεργότερων ἐπίπλων τῆς οἰκίας, τὴν ὁποίαν μοι παρεχώρησεν, ἦτο καὶ δερμάτινος θήκη περιέχουσα εἴκοσι μαχαίρας διὰ τὸ μπρόντο. Καθ' ὅλην τὴν ὁδοπορίαν με οὐδέποτε ἀπόλεσατι, οὐδὲ μοι ἐκλάπη τι, καίτοι ὑπῆρξαν ἡμέραι, κατὰ τὰς ὁποίας συνοδεύεσθαι ὑπὸ 300—400 στρατιωτῶν, καὶ εἶχον μετὰ τοῦ Γενναδίου περὶ τοὺς 20 ὑπηρέτας. Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν μου ὁμως ὅτε ἐπλησίασα εἰς τὰ σύνορα καθ' ἑκάστην σχεδὸν ἔχωνον ἐν μαχαίριον, ὥστε ἔταν ἔφθικτα εἰς Μασσάβαν μοι ἔμειναν ἀπὸ ἕξ μόνον ἐν, καὶ τοῦτο διότι ἦτο τεθραυσμένον, ἐνῆ τὰ κοχλιάρια καὶ τὰ περόνια καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἦσαν σῆα. Τρώγουσι μὲ τὰς χεῖρας ὡς οἱ Ὀθωμανοὶ.

(Ἀκολουθεῖ.)

—Κανεὶς δὲν εἶναι ἐλεύθερος, ὅστις δὲν ἐξουσιάζει τὸν ἑαυτὸν του.

Χρωματισμένοι ήλιοι.

Είς τόν άπλοών οφθαλμών δλοι άνεξαιρέτως οί άστέρες φαίνονται ότι έχουσι σχεδόν τό αύτό φώς και ότι είναι άπλοί. Διά τοϋ τηλεσκοπείου όμως τινές τών φαινόμενων άπλών άστέρων είναι διπλοί, φαίνονται δέ άπλοί ένεκα τής μεγάλης από ήμās άποστάσεώς των.

Τό περιεργον δέ είναι ότι οί δύο ούτοι άστέρες ή ήλιοι, διότι πās άστήρ είναι ήλιος, διαφέρουσι και κατά τό χρώμα, άμφότεροι δέ κινούνται πέρεξ κοινού τινος κέντρου, δηλ. άλλου τινός ουρανίου σώματος.

Τά χρώματα τών διπλών τούτων άστέρων είναι κίτρινον ή πορφυροϋν, κυανοϋν ή λευκόν ως τό τοϋ ίδιού μας ήλιου. Έάν δέ υποθέσωμεν, ως είναι βέβαιον,

των άστέρων ή ήλιών φωτίζονται διά χρωματισμένον φως, αλλά και αί νόστες των!

«Πόσον θαυμαστά τά έργα σου Κύρια, πάντα έν σοφία έποίησας!»

Τά άνάκτορα τών Βερσαλλιών.

Αί Βερσαλλίαι είναι πόλις τής Γαλλίας περί τά ένδεκα μίλια από τών Παρισίων απέχουσα κατά τάς άρχάς τοϋ 17ου αιώνος μ. Χ. ήτο μικρόν πολίχνιον, όπου οί βασιλείς τής Γαλλίας συχνάκις μετέβαινον πρός κυνηγεσίαν.

Λουδοβίκος ο ΙΓ΄ πρώτος κατεσκεύασεν εκει φρούριον πυργωτόν, ο δέ διάδοχός του Λουδοβίκος ο ΙΔ΄

Τά άνάκτορα τών Βερσαλλιών.

ότι έκαστος τών Άστέρων τούτων έχει πλανήτας, φαντασθώμεν δέ τόν έαυτόν μας επί τής επιφανείας ένός τών πλανητών τούτων, ή εκειθεν θέα τών ανατελλόντων και δούόντων δύο εκείνων ήλιών πρέπει να ήναι λαμπρά.

Μόλις κρύπτεται υπό τόν όρίζοντα ο κίτρινος ήλιος λ. χ. και ίδού άναφαίνεται εις τήν ανατολήν ο πορφυροϋς, άπκντα δέ τά άντικειμενα περιενδύονται με χρώμα πορφυροϋν άφοϋ δέ και ούτος φθάση εις τήν δύσιν, ανατέλλει εκ νέου ο κίτρινος ή ο κυανοϋς και τό πάν λαμβάνει κιτρινήν ή κυανήν χροιάν. Έάν δ΄ ο πλανήτης εκείνος έχη σελήνας ως τήν ημετέραν, έκάστη τών σεληνών θα άντανακλή τό φως, τό όποιον λαμβάνει εκ τοϋ ένός τών δύο εκείνων ήλιών, ώστε όχι μόνον αί ήμέραι τών κατοίκων τών πλανητών τών διπλών εκεί-

τό μετεποίησεν επί τό τεχνικώτερον άφαιρέσας και προσθέσας διάφορα κτίρια, και ούτω θέσας τά θεμέλια τών περιφήμων άνακτόρων, τά όποια κοσμοϋσι τάς σημερινάς Βερσαλλίας, αίτινες ηΰξησαν εις πόλιν περιέχουσαν 70 περίπου χιλιάδας ψυχών.

Με τά άνάκτορα ταϋτα συνέχονται και έκτεταμένοι κήποι, οίτινες διά τήν ώραιαν διαρροήμειν αυτών, τήν ποικιλίαν τών δένδρων, φυτών και άνθών, και διά τήν πληθύν τών παιδάκων, άγγείων και αγαλμάτων κατατάσσονται μεταξύ τών πρώτων κήπων τοϋ κόσμου

Μετά τόν Γαλλογερμανικόν πόλεμον αί Βερσαλλίαι έχρησίμευσαν ως έδρα τής Γαλλικής δημοκρατίας. Η προκαμένη ειχών παριστά τά έν λόγω διάστημα άνάκτορα.

ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΑ.

Οὕτως ἀνομάζεται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλησιν ἀγών, εἰς τὸν ὁποῖον συνηθρίζοντο αἱ ἔξοχοι καλλοναὶ μεταξὺ τῶν γυναικῶν, ἐβραβεύετο δὲ ἡ κριθεῖσα ὠραιότατη πασῶν.

Οἱ ἀγῶνες οὗτοι φαίνεται ὅτι ἦσαν ἀρχαιότατοι καὶ κοινοὶ μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων, διότι καὶ ὁ Ὅμηρος

ἀγῶνα γενόμενον χάριν τοῦ Βασιλέως τῆς Περσίας Ἀσσοῦρηθ, διὰ τὴν ἐκλεξήν μεταξὺ τῶν συναθροισθεισῶν παρθένων τὴν ὠραιότατην πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς ἀποβληθείσης βασιλίσσης τοῦ Ἀστῆν, ἣ δὲ Ἑσθήρ κριθεῖσα τοιαύτη ἐγένετο σύζυγος τοῦ Μεγάλου ἐκείνου βασιλέως.

Εἰς τὰς ἡμέρας μας τρεῖς τοιοῦτοι ἀγῶνες ἔλαβον χώραν μέχρι τοῦδε, ὁ πρῶτος ἐν Ἀμερικῇ ὑπὸ τοῦ δια-

Ἡ διὰ τὴν ὠραιότητα τῆς βραβευθεῖσα Οὐγγαρις κόρη.

ἀναφέρει αὐτοὺς, καὶ ὁ Εὐρωπαϊκὸς καὶ ὁ Λουκιανὸς, ἰδρόθησαν δὲ ὡς μέσα προόδου πρὸς καλλιέργειαν τοῦ κάλλους οὐ μόνον μεταξὺ τῶν γυναικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνδρῶν, ἐκεῖνος δὲ μόνον, ὅστις ἐλάμβανε τὸ βραβεῖον, ἠδύνατο νὰ γείνη ἱερεὺς τοῦ Διὸς ἐν Αἰγύπτῳ πόλει τῆς Ἀχαΐας, ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Θήβαις, ἢ νὰ ὀδηγήσῃ πομπὴν τοῦ Ἑρμοῦ εἰς Τανάγραν τῆς Βοιωτίας, τοιαύτης δὲ τιμῆς ἠξιώθη εἰς τὴν νεότητά του ὁ Σοφοκλῆς.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γραφῇ εὐρίσκωμεν ἓνα τοιοῦτον

σῆμου ἐκθέτου Βάρνοου, ἀλλὰ μόνον διὰ φωτογραφικῶν, διότι αἱ εὐεδαῖς Ἀμερικανίδες τὸ ἐθεώρησαν ταπεινωτικὸν νὰ παρουσιασθῶσιν αὐτοπροσώπως· ὁ δεῦτερος ἐν Παρισίοις κατὰ τὴν παγκόσμιον ἔκθεσιν τοῦ 1867, ἀλλὰ καὶ οὗτος ὡς καὶ ἐκεῖνος ἀπέτυχε· ὁ τρίτος τέλος πέρυσιν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Οὐγγαρίας Πέστη, εἰς τὸν ὁποῖον ἔλαβε τὸ βραβεῖον ἡ Κορνηλία, τῆς ὁποίας τὴν εἰκόνα ἔχουσι ἐνώπιον αὐτῶν οἱ μικροὶ μου ἀναγνώσται καὶ ἀναγνώστριαι, τοὺς ὁποῖους παρα-

πέμπομεν εἰς τὸ Ἀττικὸν ἡμερολόγιον τοῦ καλοῦ κ. Ἀσωπίου, ὅπου γίνεται ἐκτενέστερον λόγος περὶ τῶν ἀγώνων τούτων, ὡς καὶ πολλῶν ἄλλων λίαν εὐαρέστων καὶ χρησίων πραγμάτων.

Ὁ κυριώτερος ναὸς τῆς πόλεως ταύτης εἶναι ὁ καλούμενος Σκλόε, ὑπεράνω τῶν θυρῶν τοῦ ὁποῦ οὗ ὁ Λουθήρος ἐπέμασε τὰ 25 αὐτοῦ ἐπιχειρήματα κατὰ τῆς Παπικῆς Ἐκκλησίας, προκαλῶν πάντα βουλόμενον νὰ συζητήσῃ μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τούτων.

Ὁ ἐν Γουτεμβέργῃ ναὸς Σκλόε.

Ο ΓΟΥΤΕΜΒΕΡΓΕΙΟΣ ΝΑΟΣ ΣΚΛΟΣ.

Ἡ Γουτεμβέργη εἶναι πόλις τῆς Γερμανίας κειμένη παρὰ τὸν ποταμὸν Ἐλβαν καὶ περιέχουσα 12 περίπθ χιλ. κατοίκων. Ἡ πόλις αὕτη κατέστη διάσημος διότι εἰς αὐτὴν ἐγεννήθη ὁ Μαρτίνος Λουθήρος, ὁ μέγας ἀρχηγὸς τῆς Ἀναμορφώσεως, τοῦ ὁποῦ ἐδημοσιεύθη ἡ τε εἰκὼν καὶ βραχεῖά τις βιογραφία εἰς τὸν Ἀστέρα τῆς Ἀνατολῆς.

Ἐν τῷ κέντρῳ δ' αὐτῆς εὐρίσκονται δύο πλάκας, λίτινες φέρουσι τὰ δυνάματα τοῦ Λουθήρου καὶ Μελάγχθονος, καὶ ὑπ' αὐτὰς εἶναι ἐνταφιασμένοι οἱ δύο μεγάλοι ἐκείνοι ἄνδρες τῆς Ἀναμορφώσεως καὶ στενοὶ φίλοι.

Ἐκτὸς τῶν τάφων τοῦ Λουθήρου καὶ Μελάγχθονος, τῶν εὐρισκομένων εἰς τὸν ναὸν τούτον, ὑπάρχουσι καὶ τὰ μνημεῖα Φριδερίκου τοῦ Σοφοῦ καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐδσταθοῦς, οἵτινες ἀμφότεροι ἦσαν ἰσχυροὶ συνήγο-

ροι και υπερασπισται των διδασκαλιων του Λουθηρου.
 'Επι του μερους ενθα ο Λουθηρος εκουσε την περι-
 φημον Βούλλαν του Πάπα (Παπικην εγκύκλιον), δια
 της οποίας τον αφέρριζε και τον ανεθεματιζε το 1520,
 υπάρχει ήδη γηραιόν δένδρον περικλειόμενον εντός κι-
 κλιδων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ.

'Ενταύθα έχομεν την εικόνα του μεγάλου 'Αμε-
 ρικανού πατριώτου και έναρέτου άνδρος, του «πα-
 τρός της Μεγάλης Δημοκρατίας της 'Αμερικης Ουα-
 σιγκτωνος.» Είναι δε ο.
 φέλιμον δια τα παιδια
 και ιδίως τους νεανίσκους
 να μελετούν τους βίους
 τοιούτων άνδρων, και να
 παρατηρούν δια ποιου
 τρόπου έγιναν μεγάλοι
 και εξακουστοί.

'Ο Γεώργιος Ουασιγ-
 κτων γεννήθη εν Βιργι-
 νία τῆ 22 Φεβρουαρίου
 1732' ενῶ ἦτο ακόμη
 πολὺ μικρὸς ταχέως διε-
 κρήθη μεταξὺ τῶν συμ-
 μαθητῶν του εἰς τὸ σχο-
 λεῖον, ὡς φιλαλήθης, δί-
 καιος και τίμιος, και τὴν
 ὑπόληψιν ταύτην διετή-
 ρησε μέχρι τέλους τῆς
 ζωῆς του. Μεταξὺ τῶν
 χειρογράφων τῆς παιδι-
 κῆς του ἡλικίας σώζεται
 ἓν, τὸ ὑποῖον ἔγραψεν,
 ὅτε ἦτο ακόμη ἡλικίας
 13 ἐτῶν, και τὸ ὅποιον
 εἶναι τῶ ὄντι θαυμαστὸν και προσημνη μετὰ ἄν-
 δρα. 'Επιγράφεται δὲ «Κανόνες εὐγενοῦς και κοσμίου
 συμπεριφορᾶς ἐν τῇ συναναστροφῇ και τῇ συνομιλίᾳ.»
 Οἱ κανόνες οὗτοι εἶναι 110 τῶν ἀριθμῶν. 'Εάν συνέλε-
 ξεν αὐτοὺς ἀπὸ διάφορα βιβλία, ἢ ἤκουσεν αὐτοὺς ἀπὸ
 τῶν γονεῖς του, ὅταν εἶναι γνωστὸν, ὅπως δῆποτε πε-
 ριέχουν κανόνες συμπεριφορᾶς, τοὺς ὁποίους ἤκολού-
 θησε καθ' ὅλην του τὴν ζωὴν.

'Ο Γεώργιος ἦτο παράδειγμα σωφροσύνης, ἐγκρατεῖ-
 ας, εὐγενείας και ἀξιοπρεπείας, και δια τῶν ἀρετῶν
 τούτων ἐξῆσκει μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ πάντων, οἱ ὅποιοι
 εἶχον σχέσιν με αὐτόν.

'Ο πατήρ του ἀπέθανεν, ἐνῶ ἦτο ακόμη δωδεκαετής,
 ὅθεν τὴν ἀνατροφὴν του ἀνέλαβεν ἡ μήτηρ του, ἡ ὁποία
 ἦτο γυνὴ μεγάλων διανοητικῶν δυνάμεων και σταθε-
 ροῦ χαρακτῆρος, ἀνέθρεψε δὲ τὸν Γεώργιον εἰς ἕξεις
 λιτότητος, ἐργατικότητος, εὐπειθείας εἰς τὰς νομίμους
 ἐξουσίας, φιλανθρωπείας, και θεοσεβείας.

Ο Ουασιγκτων ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας ἐδείκνυε κλέ-
 σιν πρὸς τὰ στρατιωτικὰ, ἔλαβε μάλιστα ἐπιφανῆς μέ-
 ρος εἰς τὸν ἐν 'Αμερικῇ πόλεμον τῶν Γάλλων και Αὐ-
 τοχθόνων. 'Οτε δὲ ἐξεβράσθη ἡ 'Αμερικανικὴ 'Επανά-
 στασις τὸ 1775, τὴν 5' Ιουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὁ Οὐα-
 σιγκτων ἀνηγορεύθη ἀρχιστράτηγος τοῦ 'Αμερικανικοῦ
 στρατοῦ και διήυθυε τὸν
 στρατὸν τῆς πατρίδος του
 ἐπὶ ἑπτὰ ὅλα ἔτη, 'Αφοῦ
 δὲ ἡ ἐπανάστασις ἐτε-
 λείωσε και ἀνεγνωρίσθη-
 σαν αἱ 'Ηνωμέναι Πολι-
 τεῖαι τῆς 'Αμερικῆς ὡς
 ἀνεξάρτητος δημοκρατία,
 ὁ μέγας στρατηγὸς αὐ-
 τῆς Οὐασιγκτων ἀπεσύρ-
 θη ὡς ἀπλοῦς πολίτης
 εἰς τὸ ὑποστατικὸν αὐ-
 τοῦ, ἀλλ' οἱ συμπολιταί
 του ἀμέσως τὸν ἐκάλε-
 σαν εἰς τὴν ἀνωτάτην
 διοίκησιν τῆς χώρας, τὴν
 ὁποίαν εἶχεν ἐλευθερώ-
 σει, ἐκλέξαντες αὐτὸν
 πρόεδρον τῶν 'Ηνωμέ-
 νων Πολιτειῶν τῆς 'Α-
 μερικῆς τὴν 30 'Απρι-
 λίου 1789. Τὴν αὐτὴν
 τιμὴν τῶ ἀπένευμαν και
 κατὰ τὴν δευτέραν τε-
 τραετίαν, παρεθούσης

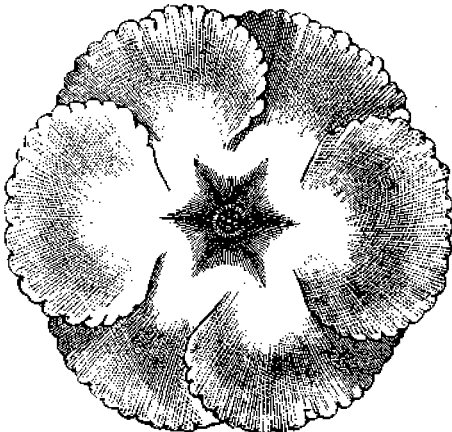
Γεώργιος Ουασιγκτων.

δὲ και ταύτης, και τοι ἡ προεδρεία τῶ προσεφέρθη και
 τρίτην φορὰν δὲν τὴν ἐδέχθη, προτιμήσας ν' ἀποσυρθῆ
 εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, διότι ἐνόμιζε καλλίτερον διὰ
 τὴν πατρίδα του νὰ μὴ θέσῃ τὴν ἀνωτάτην ἐξουσίαν
 πλέον εἰς τὰς χεῖρας ἑνὸς ἀνδρός. 'Ο ἀποχαιρετισμὸς,
 τὸν ὁποῖον ἔκαμεν εἶναι πλήρης σοφωτάτων συμβουλῶν.
 'Η ἡμέρα τῶν γενεθλιῶν του, ἡ 22 Φεβρουαρίου, εἶ-
 ναι ἑορτὴ ἐθνικὴ τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν, ὁ δὲ ἀπο-
 χαιρετισμὸς του ἀναγινώσεται τὴν παραμονὴν τῆς ἑορ-
 τῆς ταύτης εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα τοῦ Κράτους. 'Ο Οὐ-
 ασιγκτων ἀπέθανεν ἐν τῇ ἀγροτικῇ του ἐπαύλει τὴν 14
 Δεκεμβρίου 1799 ἐν ἡλικίᾳ 67 ἐτῶν.

Δικαίως λοιπόν ἐλέχθη περὶ τοῦ Γεωργίου Οὐασιγ-
κτῶνος ὅτι ἦτο «πρῶτος ἐν πολέμῳ, πρῶτος ἐν εἰρή-
νῃ καὶ πρῶτος ἐν τῇ ἀγάπῃ τῶν συμπολιτῶν του!»

ΗΡΑΝΘΕΜΟΝ (κοινῶς Μαρτολόουλον.)

Οὕτω καλεῖται τὸ εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα πα-
ριστανόμενον ἄνθος, τὸ ὁποῖον ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν
του ἐκ τούτου, ὅτι εἶναι τὸ πρῶτον ἄνθος τοῦ ἔαρος.

Τὸ Ἡράνθεμον.

Τοῦ ἡρανθέμου ὑπάρχουσι διάφοροι παραλλαγὰι
ἀπὸ τοῦ λευκοῦ, τοῦ στικτοῦ καὶ τοῦ ἐρυθροῦ, τοῦ κι-
τρίνου καὶ τοῦ πορφυροῦ· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ φυτοῦ τοῦ
καλουμένου Ἀνθεμῖς, ὅπερ καλλιεργεῖται καθ' ὅλην τὴν
Εὐρώπην.

Εἰς γονεῖς καὶ εἰς θυγάτερα.

(Ἐκ τῶν Ἀκρωνικῶν μυρολογίων τῶν δημοσιευθέντων
ὑπὸ τῆς κυρίας Στ. Π. Ραζέλου.)

- Ἵθλον τὸν κόσμον γύρισα νὰ βρῶ γλυκὸ σταφύλι,
καὶ ποῦπετα δὲν εὑρηκα σὰν τοῦ γονεῖοῦ τάχειλι.
- Ὅπως μυρὶς ἢ λείμονα βε' εἶναι στ' ἄνθισμά της,
ἔτσι μυρὶζει καὶ ὁ γονεὶς βε' εἶναι στὰ παιδιὰ του.
- Ἄπ' οὐλα τὰ λαλοῦμενα κάλλια λαλ' ἢ καμπάνα,
καὶ ἄπ' οὐλα τὰ μυριστικὰ κάλλια μυρὶς ἢ μάνα.
- Μάνα, τὸ μέλι τὸ γλυκὸ, μάνα, τὸ ζαχαρένιο,
μάνα, τὸ δοντουκάκι μου τὸ κατακλειδομένο.
- Μάνα, κασέλα κάρνη καὶ κλειδομένα ἄσηκτα,
ποῦ λέγαμε τὰ λόγια μετ' ἔσαν κλειδομένα.
- Ἵθλον τὸν κόσμον γύρισα νὰ βρῶ γλυκὸ λεμόνι,
μὰ ποῦπετα δὲν ἤρηκα σὰν τῆ ἄδική σου γνώμη.
- Πῆρ' ὁ θεὸς τὸ πλάσμα του καὶ ἄγγελοι τὴν φυγή του,
καὶ ἀφίνει γεγὰ στὸ σπῆτι του καὶ γεγὰ στὴ γειτονιά του.
- Καὶ ἀφίνει τὴν εὐχούλα του μετ' τὰ παιδιώγονά του,
τούτος ἔγεν' ἡβ' ἀνάστασι καὶ τὴ λαμπρὴν ἐγάθην.

Γιατ' εἶχε γοῖδ στὴν πάντα του καὶ νόφη στὸ πλευρό του,
εἶχε καὶ τάγγονάκια του μέσ' στὸ προσκέφαλό του.
Χόστε του δάκρυα, γύστε του, πέτε του μυρολόγια,
θέλει καὶ ὁ νεὸς τὰ χάδιμα του καὶ ὁ γέρος τὴν τιμὴ του.
Τούτος δὲν θέλει κλάμματα, δὲν θέλει μυρολόγια,
μόν' θέλει ὀκάδες τὸ κερί καὶ ὀκάδες τὸ λιβάνι.
Μαντατοφόρος φρόνιμος ποῦ πᾶει στὸν κάτω κόσμο,
ὅπ' ἔχει λόγια δε' τοῦ τὰ εἰπεῖ, παραγγελμαὶ καὶ δε' στελεῖη
Ἄρα καλὴ σας, γέροντες, καὶ γερά σας, παλληκάρια,
σὰς ἐρωτῶ καὶ πέτε μου, ὁ Χάρος πῶς σὰς δέχθη;
Σὰς ἔχει στρώματα παχειὰ σὰς ἔχει σκεπασθῖα;
ὅσο καλὰ μὰς δέχθημα, τόσο καλὸ νὰ εἶ, η
Μὰς ἔχει στρώμα χρώματα καὶ πέτρις σκεπασθῖα.
μὰς ἔχει καὶ προσέφαλα ἀγκάθια καρφωμένα.

Σιωπηλαὶ δυνάμεις.

Ὁ τρόπος, καθ' ὃν κόπτοισι τοὺς βράχους εἰς τὰ
λατομεῖα εἶναι πολὺ περιέργος καὶ διδακτικὸς. Ὅσα
κις οἱ λατόμοι θέλουσι νὰ διασχίσουν βράχον τινα,
ἰδίως ἀπὸ μάρμαρον ἢ γρανίτην, κάμνουσι εἰς τὴν ἐ-
πάνω ἐπιφάνειάν του αὐλακα δύο ἢ τριῶν δακτύλων
τὸ πλάτος, καὶ σφηνώνουσι εἰς αὐτὴν σφήνας ἐυλίνας,
τὰς σφήνας δὲ ταύτας βρέχουσι μετ' ὕδωρ, ἕως οὗ πο-
τισθοῦν ἐντελῶς ἔπειτα ἀφίνουσι αὐτὰς ἡσυχούς. Τὸ
ὕδωρ, εἰσερχόμενον εἰς τοὺς πόρους τοῦ ἔδου, φου-
σκώνει αὐτὸ, κατὰ μικρὸν δὲ τὰ μῦριά του, μὴ εὐ-
ρίσκοντα τόπον νὰ ἐκταθοῦν, σιωπηλῶς ἀναγκά-
ζουσι τὸν βράχον νὰ σχισθῆ ἀπὸ ἄνωθεν μέχρι τῆς
βάσεως.

Κατὰ τὸν τρόπον τούτον ἔκοπτον οἱ ἀρχαῖοι τὰ με-
γάλα τεμάχια τοῦ μαρμάρου, τὰ ὁποῖα βλέπομεν εἰς
τὴν Ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὸν καλούμενον τά-
φον τοῦ Ἀγαμέμνονος εἰς τὰς Μυκήνας, εἰς τὰς Πυρα-
μίδας τῆς Αἰγύπτου, καὶ κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν ἀρχαίαν
Ἡλιούπολιν (Βααλβέχ), ὅπου ἕκαστος τεμάχιον εἶναι 75
ποδῶν τὸ μήκος καὶ 35 τὸ πᾶχος! καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν
τρόπον κόπτοισι καὶ σήμερον τὰ μάρμαρα καὶ τοὺς
γρανίτας.

Ὅτι δὲ συμβαίνει εἰς τὰ λατομεῖα μετ' τὸν σκλη-
ρὸν γρανίτην καὶ τὸ μάρμαρον δύναται νὰ συμβῆ καὶ
εἰς ἄλλα πράγματα. Ὅτι ταραχὴ καὶ φανερά προ-
σπάθεια δὲν ἔμποροῦν νὰ κατορθώσουν, τὸ κατορθώ-
νει ἡσυχῶς τις δύναμις, ὅταν ἐφαρμοσθῆ καθὼς πρέ-
πει. Οἱ γονεῖς καὶ οἱ διδάσκαλοι πρέπει νὰ ἔχουν τοῦ-
το πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅταν ἔχουν νὰ κάμουν μετ' ἄνθρω-
πα δυσπειθῆ, θὰ εὐρωσι δὲ πολλάκις ὅτι ὅπου ἡ αὐ-
στηράτης καὶ ἡ τιμωρία ἀποτυγχάνουσι, τὰ δάκρυα,
αἱ προσευχαὶ καὶ τὸ ὑπομονητικὸν παράδειγμα θριαμ-
θεύουσι.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

— Είς περιστάσεις κακάς εδόξατοῦν ὅσοι προσέχουν περισσότερο εἰς τὸ καθήκον καὶ ἐλάχιστον εἰς τὴν ἰδίαν των ἀσφάλειαν.

— Ὅταν ἦσαι μόνος, φύλαττε τὰς σκέψεις σου διὰ τὴν ἦσιν ἐν τῇ ἀκαταστάσει σου, φύλαττε τὸν θυμὸν σου καὶ ἐν τῇ μετὰ τῶν ἄλλων συναστροφῇ σου, φύλαττε τοὺς λόγους σου

— Ἡ συκοφαντία ἤθελεν ἐκλείψει καὶ ἀποθάνει τῆς παινῆς, εἰς οὐδὲν ἦνοιγε πρὸς αὐτὴν τὴν θύραν τοῦ καὶ τὴν ἔκρυπτεν.

— Ὁμέγας Ἄγγλος στρατηγός, ὁ δοῦξ Ὀδελλινγκτὼν, συνειθίε νὰ λέγῃ, ὅτι οὐδὲν, ἐκτός τῆς ἡττης, εἶναι λυπηρότερον τῆς νίκης ἐν πολέμῳ.

— Ἐτερός τις διάσημος πολεμιστὴς εἶπε περὶ τοῦ πολέμου ἡδύχομαι οὐδαμῶς πόλεμος ἢ ἀεὶ ἐκράγη. Ἄρκετόν εἶδον εἶναι τρομερὰ ἀσχολία καὶ εἰς ἐμὲ ἀήθης. Τίποτε δὲν δύναται νὰ μὴ πείσῃ νὰ πιστεῦσῃ ὅτι ἀνθρώπος τις οὐδ' ἄλλοτε, ὅστις εἶδε μάχην ἰδίῳι ὀφθαλμοῖς, δύναται νὰ ἐπιθυμῇ νὰ παρευρεθῇ εἰς τοιαύτην καὶ δευτέραν φοράν. Ὅσα εἰς τὸν ἄνθρωπον δοτεῖς μάχεται, ἐνὶ δύναται νὰ ἀποφύγῃ τὴν μάχην! Εἶναι κακοῦργος διολοφόνος, ἐργαζόμενος ἕνεκα τῆς ἰδίας του μοχθηρίας!

— Ἐκάστη παρερχομένη στιγμή εἶναι ἐν μόνῳ τῆς αἰωνιότητος!

— Ἡ σωματεμπορία κατηργήθη ἐν Γαλλίᾳ τῷ 1779, ἐν Ἀννοβέρῳ τῷ 1831 καὶ ἐν Πρωσσίᾳ τῷ 1810.

— Οἱ Πέρσαι συνειθίζον νὰ ἔχῃσι βιωμὸς μὲ πῦρ εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν οἰκῶν των, διὰ κατεσκευάζον αὐτάς ἐπιπέδους.

— Ὑπῆρχον 22 μαντεία τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν ὅλῃ τῇ Ἑλλάδι κατὰ τὴν ἀρχαιότητα.

— Ἀνάκτορον ἐκ πάγου ἐν Καναδά. Πρὸ τινος καιροῦ ἐν Μονρεάλῃ τοῦ Καναδά ἀνηγέρθη ἐν τῷ μέσῳ τῆς κεντρικῆς πλατείας τῆς πόλεως μέγα ἀνάκτορον καλῶν ἔκτασιν 10,000 τετραγωνικῶν ποδῶν καὶ φέρον εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας πύργους ὕψους 30 ποδῶν, μέγαν δὲ πύργον ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ κτιρίου 100 ποδῶν ὕψους! Τὸ οἰκοδόμημα ἦτο κατεσκευασμένον ἐκ μεγάλων τετραγωνικῶν τεμαχίων πάγου συγκεκολλημένων δι' ὕδατος ἀντὶ πηλοῦ. Τὸ διαφανὲς τῆς ὄλης τοῦ μοναδικοῦ τούτου κτιρίου τῷ ἔειδε ζωηροτάτην λαμπρότητα ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου, ὅστις δὲν ἦτον ἱκανὸς νὰ τῆξῃ τὸν πάγον ἕνεκα τοῦ υπερβολικοῦ φύχους, τὴν δὲ ἐσπέραν τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς τὸ ἔκαμνε νὰ φαίνεται ὡς μαγικὸν ἔργον!

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑΙ.

Σημ. Σ. Ἐφ. Παίδων. Πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν μακρῶν μας ἀναγνωστῶν καὶ τῶν γονέων αὐτῶν δημοσιεύομεν ἑντάβη τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἐλληνικῶν Ἐκπαιδευτηρίων.

— Ἐκ τοῦ Ἡμερολογίου τῆς Ἀνατολῆς ἐρανίζομεθα τὰς ἐξῆς πολιτείας: κληρονομίας. Τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν ἐκπαιδεύουσιν αἱ ἐξῆς σχολαί, 1) Ἡ ἐν Φανέρῳ Μεγάλῃ τοῦ γένους Σχολή, 2) Ἡ ἐν Χάλκῃ Ἐμπορικῇ Σχολή, 3) Ἡ ἐν Χάλκῃ Θεολογικῇ Σχολή, 4) Ἡ ἐν Ἰωαννίνοις Ζωσμοαία Σχολή, 5) Ἡ ἐν Σμύρνῃ Ἐδαγγελικῇ Σχολή, 6) Τὸ ἐν Χίῳ Γυ-

μνάσιον, 7) Τὸ ἐν Σάμῳ Ποθαγόρειον, 8) Τὸ ἐν Μυτιλήνῃ Γυμνάσιον, 9) Τὸ ἐν Τραπεζοῦντι Φροντιστήριον.

Ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια ἐν Κωνσταντινῶντι ὑπάρχουσι 2, τὸ Ἑλληνικὸν Ἀδύκειον Ἀ. Τάγγη καὶ Χρ. Κατληχρήσιου καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Ἐκπαιδευτήριον, Ἰ. Βασματοῦδου.

Ἀνώτερα θηλέων ἐκπαιδευτήρια ὑπάρχουσι δύο ἐν Κωνσταντινουπόλει: τὸ Παρθενωγαγείον τῆς Φιλομοῦσου Ἐταιρίας «Παλλάδος» καὶ τὸ Ζάπκειον Παρθενωγαγείον τρίτον ὑπάρχει ἐν Σμύρνῃ, τὸ τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς καὶ τέταρτον ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Διδασκαλεῖα ὑπάρχουσι 4. Ἡ Ἰ. Ζωγράφεια ἐν Καστορατίῳ τῆς Ἡπείρου, τὰ ἐν Σέρραις τῆς Μακεδονίας, τὰ Ζαρίφεια ἐν Φιλιππουπόλει καὶ τὰ Ἀρχιγιένεια ἐν Ἐπιδαύρῃ.

Περὶ τῆς μέσης καὶ κατωτέρας ἐκπαίδευσως ἐλλείπουσιν ἀκριβεῖς πληροφωρίαι, ἀλλ' ἡ σήμερις τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπαρχόντων παντοειδῶν ἐλληνικῶν σχολείων ἀρρένων καὶ θηλέων περιλαμβάνει ὑπὲρ τὰ 100 τοιαῦτα μετὰ μαθητῶν καὶ μαθητριῶν ὑπερδελαισχίλων.

— Ζάπκειον Παρθενωγαγείον. Τὸ κτίριον τοῦ Ζάπκειου Παρθενωγαγείου, οὕτινος ἀκριβῶς κατετίθη ὁ θεμέλιος λίθος, ἔσται τὸ λαμπρότατον τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐλληνικῶν καθιδρυμάτων. Ἡ κυρία οἰκοδομὴ τοῦ Παρθενωγαγείου ἐγερθήσεται ἐπὶ χώρον ἔχοντος ἰσοβάθον 2050 πήχεων τετραγωνικῶν, παρ' αὐτῷ δὲ ἐγερθήσεται τὸ Νηπιαγωγεῖον ἐπὶ ἐκτάσεως 270 πήχεων, ὑπολειπομένων ἔτι 700 πήχεων πρὸς καταρισμὸν κήπου. Ἡ ὀλικὴ δαπάνη τῆς οἰκοδομῆς προϋπολογίσθη εἰς 25,000 λιρῶν τουρκικῶν, ἔτι δὲ 3,000 λίραι ὠρίσθησαν διὰ τὰ ἐπιπλα, σκευὴ τοῦ καθιδρύματος, πλὴν τῆς ὀργανοθήκης, συλλογῶν καὶ λοιπῶν χρεωδῶν, δι' ἧσαν δαπανήθησεται ἐπίσης οὐκ εὐκαταφρόνητον ποσόν. Τὸ Ζάπκειον ὡς οἰκοδόμημα ἐκπαιδευτικὸν ἔσται κατηρισμένον πληρέστατα, καθότι πλὴν τῶν διὰ τὰς παραδόσεις, διὰ τὰς μελέτας, διὰ τὰς ὑπνωτήρια καὶ διὰ τὰς τελετὰς αἰθουσῶν, θὰ ὑπάρχουσιν ἐν αὐτῷ πάντα τὰ ἀπαιτούμενα ὀργανα διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς διευθύνσεως καὶ τὰς οἰκοτρόφους διδασκάλους. Ἡ χωρητικότης τοῦ καθιδρύματος ἔσται ἀρκούσα διὰ 200 μὲν οἰκιστοὺς μαθητῶν, 100 δ' ἡμεροφίμων καὶ 200 ἑξωτερικῶν, ἦτοι 500 ἐν ὅλῳ μαθητευομένους ἐν τῷ ἐκπαιδευτηρίῳ.

Ἐν τῷ Ζάπκειῳ Παρθενωγαγείῳ ἐκπαιδεύονται σήμερον 180 κοράσια, ἐν οἷς 20 ὑποτρόφοι τοῦ ἰδρυτοῦ, ἔτι δὲ καὶ 30 ὑπότροφοι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, δαπάναις ἐπίσης τοῦ αὐτοῦ φιλανθρωπίου ἀνδρός. Ἡ ὀλικὴ ἔτησι δαπάνη τοῦ καθιδρύματος συμποσοῦται σήμερον εἰς λίρας τουρκικὰς 4,500, εἰς ἑνὸς κ. Κ. Ζάππας καταβάλλει δι' ἐνοίκιον καὶ διὰ τὰς ὑποτρόφους αὐτοῦ λίρας 2,500. Ἐν τῷ νέῳ κτιρίῳ, ἀναπτυσσομένου τοῦ Παρθενωγαγείου, ἡ ἔτησι δαπάνη ἔσται 0,000 περίπου λιρῶν.

Πλὴν τοῦ ποσοῦ 30,000 λιρῶν, ὅπερ διὰ τὴν οἰκοδομὴν καὶ διακόσμησιν τοῦ Ζάπκειου προσήγαγεν ὁ ἰδρυτής, θέλει προτιθεῖται τοῦτο καὶ διὰ κεφαλαίου, ἀποφέροντος ἔτησιαν πρόσοδον 1,000 λιρῶν. (ἀκολουθεῖ.)

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποία ἦτο ἡ μήτηρ τοῦ Μωϋσέως;
2. Ποία οἰκογένεια ἀναφέρεται ὡς ἡ μουσικωτάτη ἐν τῇ Γραφῇ;
3. Ποία εἶναι ἡ ἀρχαιωτάτη παραβολὴ εἰς τὸν κόσμον;